

„S plnou vírou držíme se naděje, kterou vyznáváme,
a pobízejme se v lásce.“ *srv. Žid 10*

VOLBA POVOLÁNÍ

JE TŘEBA DŮVĚŘOVAT

(Z knihy Fabia Ciardi: Jít za Kristem)

Někteří lidé s volbou životního stavu otálejí. Není to jejich vědomé rozhodnutí, jsou jakoby ochromeni strachem, bojí se nejistoty, chybí jim naděje do budoucnosti. Definitivní rozhodnutí o trvalém životním závazku stále odkládají. Raději žijí ze dne na den a čekají, že se stane něco, co jim pomůže se rozhodnout. Sami se k takovému kroku ještě necítí připraveni.

Společnost jejich nejistotu a obavy z budoucnosti jen podporuje. Jak se mám pro něco rozhodnout, když všechno je tak provizorní, všechno jako by ztratilo svou hodnotu? Pro co žít? Není lepší nic neplánovat a brát věci jen tak, jak samy přicházejí? Konzumní styl života nám vnucuje takovou životní úroveň, že se zdá zcela nemožné založit rodinu. Vystačíme s penězi? A co když nenajdeme žádný byt? Nebo práci? Svou roli hraje i strach z omylu. Je to pro mě opravdu ta správná cesta? Je to ten správný člověk? Je to přece na celý život! Nerozhodnost se stává chronickou. Strach ochromuje.

V takových případech je potřeba mít odvalu a důvěřovat Boží lásce. Víím, že mě Bůh miluje – jen tak najdu odvalu k životu! Když se Otec stará o nebeské ptactvo a polní kvítí, myslíš, že se nebude starat o tebe?

převzato z www.vira.cz

STŘÍPKY Z VÁNOČNÍCH OZDOB

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 09

Letošní sbírku jsme v naší farnosti konali myslím po osmé - a byla jako každý rok zcela originální... Vyznačovala se např. tím, že jsme začínali tentokrát průvodem Tří králů na Pražském hradě, který připravilo Arcibiskupství pražské. Vznešený a důstojný byl krok velbloudů, nesoucích tři nejdůležitější aktéry oslavy z Hradčanského náměstí až k Loretě. Mnoho dalších členů průvodu oblečených do nejrůznějších dobových krojů, víření bubnů po celou cestu vhodně doplňovalo celou atmosféru. V půli cesty byla zastávka u Heroda, který se objevil v prvním patře starobylého domu a chtěl od králů vyzvědět místo Spasitelova narození... Na konci cesty byl postaven živý Betlém u kterého se četl list pana kardinála a zpívali jsme koledy. No a zároveň jsme koledovali...

Jako i jindy tak i letos se TS zúčastnily i děti. Zvláště na již zmiňovaném průvodu to bylo moc fajn, protože lidé byli ochotní a milí a děti si skvěle užívali celou atmosféru. Letos exceloval zvláště Josífek, kterému se koleda tak zalíbila, že se svou maminkou Karolínou nakonec vyrazili na sbírku celkem třikrát a nasbírali nejplnější pokladničku, která obsahovala celkem 7 003 Kč !!! Samuel byl zase pozoruhodný tím, jak vážně podával darujícím cukřík a obrázek a vůbec plnil svůj úkol nesmírně svědomitě... Jen se občas nad některými lidmi podivil: „Tatínku, oni nám asi nechtějí nic dát, že jo?“. Jindy zase zaháněl dorážející zimu tancem :-)

Kdybych se na Tříkrálovou sbírku podíval čistě materialisticky, tak bych si pro příště mohl říci: „...budu se klepat zimou, ztrapňovat se a dělat ze sebe žebráka (tak na nás při koledování občas pokřikují...) - to tak akorát!“ Ale možná si to neřeknu :-) protože většinou mají smysl právě ty věci, které něco stojí, když můžeme dát třeba kus svého pohodlí nebo kousek svého uctivého „já“... A kromě toho - je to dobrá příležitost se alespoň vzdáleně přiblížit právě těm, kteří mrznou na ulicích mnohem víc než my a té úcty si od lidí také moc neužijí :-)

Celkem jsme **za naši farnost** vybrali **23 062,00 Kč** a **za celou Prahu 1 875 030,73 Kč**.

Výnos bude sloužit na podporu těchto projektů:

- Dům Gloria – Praha 5, Hlubočepy: vybavení nově otevřeného azylového domu pro matky s dětmi a týdenního stacionáře pro seniory.
- Migrační centrum Praha – vybudování nových prostor specializované poradny pro migranty a uprchlíky.
- Vyšší odborná škola v Bidaru, Indie – příspěvek na výstavbu školy v oblasti, kde ADCH Praha podporuje také chudé děti v projektu Adopce na dálku®.

O část prostředků jsme také požádali na podporu aktivit dětí a mládeže v naší farnosti. Díky moc všem, kteří se zapojili!

David Žofák

VYVOLENÍ (aneb Ještě ke Třem králům)

„Uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu dary – zlato, kadidlo a myrhu.“ (Mt 2,11)

Když se u jesliček klaněli mudrci odkudsi z východu, Nový zákon ještě neexistoval. Starý byl posvátným majetkem vyvoleného národa. Teprve později sv. Pavel, osvícen Duchem svatým, píše do Efezu: „V dřívějších pokoleních lidé nevěděli, že také pro pohany platí zaslíbení Ježíše Krista, uvěří-li evangelium“. Ale nový Boží lid se začíná formovat už tady, u jeslí.

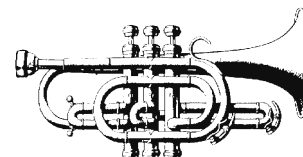
Pane, snažím se srovnat si v hlavě, kdo se ti klaněl, kdo ne a proč. Co měli společného, a čím se lišili. Pastýře se vzdělanci izraelského národa spojovaly geny a chromosomy. Lišili se úrovní vzdělání. Mudrce od východu spojovala se znalci Zákona vzdělanost, dělil je původ. Pastýři a mudrci se lišili vzděláním i geny, spojovala je pokora. Takže mi z toho vychází, že v příslušnosti k rodu ani ve vzdělání společný jmenovatel nebude. Je to zas celé o pokoře a o pýše! Neupírám izraelskému národu prvorozenství, ani mu nezávidím jeho vyvolení. Vždyť to není žádná protekce, ale naopak úkol, služba druhým. Ale moc tě prosím o dar poznání a moudrosti pro ty, kteří si své vyvolení jen špatně vyložili. Díky. Amen.

ANDĚLSKÁ TRUBKA PRO MNE...

Chtěla bych se podělit o zážitek, který jsem měla na Štědrý den. Šla jsem ze hřbitova okolo 17. hodiny a u hospody mě předjelo krásné bílé auto a odbočilo ke kostelu sv. Martina, kde také zastavilo. Z auta vystoupili dva andělé a dva muži - jeden z nich najednou začal hrát na trubku „Štědrý večer nastal“. Bylo to něco nádherného, ničím nerušené, žádné auto nejelo a já sama na ulici. Když ten muž dohrál, nasedli do auta a jeli směrem dolů ke klášteru. Nevím, zda tam něco takového také zahrál...

Ptala jsem se pak lidí, kteří bydlí okolo kostela sv. Martina, ale nikdo žádnou trubku hrát neslyšel. Pro mě to byl tak krásný zážitek..., byla jsem z toho úplně dojatá, nikdy nic takového tu nebylo a byla čistá náhoda, že jsem zrovna byla venku! Měla jsem z toho velkou radost a zároveň krásný Štědrý večer.

Bartůňková

SVÁTEK SVATÉ RODINY

Milí spolufarníci, chtěla bych se touto cestou s Vámi podělit o své zážitky ze mše svaté v Chebu. Na svátek Svaté rodiny (28. 12. 2008) jsme zde byli na návštěvě u manželových rodičů a ráno jsme zamířili na mši svatou do místního kostela sv. Václava. Ve zdejší farnosti působí jako hlavní farář P. Petr Bauchner a jako spolufarář P. Petr Hruška (syn pana Luboše Hrušky – tvůrce Meditační zahrady v Plzni), který právě tuto neděli sloužil mši svatou.

K P. Petru Hruškovi pociťuji velký respekt. Navíc jeho hluboký až drsný hlas působí, že se opravdu neodvážím ani na chvíli přemýšlet o něčem jiném, než o čem právě káže. Svým vystupováním se lidi snaží vyburcovat ke změně smýšlení, k obrácení, k tomu, aby si uvědomili a následně zlomili svou vlastní pýchu. Možná, že někomu může připadat jeho styl příliš tvrdý, že jen rýpe a popichuje, ale on na konci svých kázání posluchače vždy ubezpečí o Boží dobrotě a milosrdenství, jeho slova nás naplní Boží láskou a nadějí.

Tak tomu bylo i na svátek Svaté rodiny. Těšila jsem se, jak v kostele s manželem obnovíme manželský slib, a přicházela jsem s dobrou náladou plná očekávání. Ta mě ale posléze téměř opustila. P. Hruška totiž mou představu o Svaté rodině od základu změnil.

P. Hruška nejdříve začal hovořit o tom, že si často (zvláště o Vánocích) představujeme Svatou rodinu idylicky jako *obrázek z barvotisku*. Jenže ona to taková „idyla“ rozhodně nebyla. Na začátku své promluvy shrnul následující skutečnosti:

- Panna Maria měla Ježíše za svobodna – jako svobodná matka to v tehdejší době neměla zrovna lehké,
- Josef (zastávající roli otce) Ježíše nejprve nechtěl – Ježíš byl nechtěným dítětem – až po té, kdy anděl Josefa přesvědčil, se k němu přiznal,
- při narození Ježíše v podstatě žili jako bezdomovci – neměli, kde složit hlavu,
- tehdejší vládce byl tak krutý, že před ním museli uprchnout do Egypta – P. Hruška upozornil, že občas slyší, že Panna Maria a Josef s Ježíšem vykonali pouť do Egypta – ale o putování nemůže být ani řeč, oni utíkali.

Poté se P. Hruška přenesl o 2000 let dopředu. Upozornil na stav dnešních rodin – kolik je dnes rodin neúplných, rozvedených, kolik je dnes svobodných matek, nechtěných dětí atd. Kolik zase rodin zdánlivě spokojených a úplných však je „duchovně“ prázdných. Upozornil (neřku-li rýpnul si) i na tzv. antiproroky a antiprorokyně, kteří místo aby v takovýchto situacích pomohli, spíše je svým neustálým „brbláním“, co člověk všechno dělá špatně, naopak vyhroťí.

Původní nadšení při vstupu do kostela se najednou změnilo na stav bez radosti, kdy jsem začala ve svém svědomí přemítat, např. kolik lidí jsem i já ve své mysli odsoudila nebo posuzovala. Vtom však pronesl P. Hruška ještě toto: i do rodin neúplných, nešťastných, do beznadějně vyhlížejících rodinných situací se **rodí Ježíš! Touží se tam narodit!!!** A tak se úplná beznaděj zase naráz změnila v naprostou radost, naději a důvěru v Ježíše, že vše špatné dokáže a chce proměnit v dobro.

P. Hruška ještě na závěr svého kázání vyzval všechny přítomné, aby přistoupili k požehnání. Vybídl k tomu i ty, kteří nemohou z různých důvodů přistupovat ke svátostem. Předložil možnost požehnat nejen nám přítomným, ale tuto nabídku rozšířil i o rodiny či jednotlivce, kteří se ocitli v nezáviděníhodné situaci. My osobně jsme tak nechali požehnat nejen našemu manželství, ale mysleli jsme i na jinou – nám velmi blízkou rodinu. Po skončení mše jsme klečíc před svatostánkem ještě obnovili náš manželský slib.

Mohu upřímně přiznat, že intenzita nadšení a hloubka prožitku při odchodu ze mše se vůbec nedá srovnat s tím, s jakým jsem do kostela vstupovala. A to je dobře. BOHU DÍKY.

*Napsala Katka Vokáčová
zkorigoval (= asi o polovinu zkrátil a upravil) Petr Vokáč*

ADOPCE NA DÁLKU

Od dubna minulého roku podporuje naše farnost indického chlapce ERLA JOSEPH RAJU. Ke konci minulého roku jsme dostali dopis od biskupa této diecéze a od bratra M. Andrew, ředitele místní Diecézní vzdělávací společnosti. V tomto čísle si můžete první dopis přečíst celý a z druhého jeho první polovinu...

Drazí adoptivní rodiče, posílám Vám vřelé vánoční přání!

Bylo mi nesmírným potěšením vám napsat. Děkuji vám, že jste součástí sponzorského programu. Je to vaše obětavost a velkorysost, který dává dítěti příležitost chodit do školy. Je to velká podpora chudým rodičům, kteří jsou pouze nádeníci. Tato podpora snižuje jejich zátěž, kterou by museli vydat na vzdělání.

Bůh tak miloval svět, že poslal svého vlastního Syna ke spáse světa. **Ježíš** jako vykupitel dal **svůj život**.

Vaše velkorysost a obětavost rozsvěcuje světlo v životě dítěte. Dává nový život, naději a budoucnost pro neprivilegované a bezvýznamné.

Prostřednictvím osobní pomoci zvenčí kurnoolská diecéze buduje společenství sounáležitosti a lásky s chudými a vytváří běžný život plný zázraků (divů).

Ještě jednou upřímné díky za vše! Ať vám Bůh žehná a odmění! (...)

Váš v Kristu

**+ Antony Poola,
biskup z Kurnool, Andhra Pradesh, INDIA**

DRAZÍ PŘÁTELE Z ČR, (1. část)

Jménem Diecézní vzdělávací společnosti Kurnool bych vám rád poděkoval za vaši podporu během roku 2008.

Registrujeme 330 dětí a 15 seminaristů, z toho 296 dětí a 15 seminaristů je sponzorováno Pražskou charitou. K tomu ještě 34 dětí je zapojeno do projektu Adopce na dálku. Vybavili jsme děti školními potřebami. Děti byly šťastné, že obdržely dárky při speciálních příležitostech jako narozeniny a svátek. Zasloužilé děti byly odměněny zvlášť.

Proto, aby děti mohli rozvinout nejrůznější skryté talenty, uskutečňujeme různé činnosti a programy. V některých školách se učily děti chodící do 5. a 6. třídy hrát na hudební nástroje. V půli srpna při příležitosti Dne nezávislosti země byly děti pozvány, aby zahrály na policejní přehlídce. Za svůj výkon sklidily ocenění veřejnosti. Školy také slavily Den rodičů a vlastní výroční den. V těchto dnech byli pozváni rodiče a představitelé místní samosprávy a informováni o rozvoji školy a dětí. Během letních táborů se řada katolických dětí připravovala na první svaté přijímání a biřmování. Ostatní věřící děti byly poučeny o morálních zásadách. Tyto tábory slouží k formaci víry a morálky dětí.

Naše Kornoolská diecéze dostala peníze z fondů pro rozvoj různých komunit. Velmi si ceníme Pražské charity a všech velkorysých dárců za jejich finanční podporu. Obdrželi jsme finanční pomoc na dva rozvojové projekty (na jeden v 1. a na druhý v 2. semestru). **První rozvojový projekt je „Finanční asistence s distribucí 60 šicích strojů pro negramotné dívky a pro ty, které musely předčasně ukončit studium.“** Doručili jsme 30 šicích strojů pro první skupinu 30 dívek, které již absolvovaly kurz. Kurz švadleny trvá deset měsíců. Výcvik druhé skupiny trvá a šicí stroje jim budou dodány v únoru 2009.

bratr M. Andrew, ředitele místní Diecézní vzdělávací společnosti

2. část textu uvedeme v příštím čísle MN

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

MODLITBA RŮŽENCE V RODINÁCH

Každý čtvrtek dopoledne se několik maminek s jedním tatínkem scházejí ke společné modlitbě růžence. Na konci ledna se tohoto setkání zúčastnila paní MUDr. Marie Svatošová, která je známá zakládáním hospiců u nás. Nám je blízká jako autorka knih **Náhody a náhodičky, O naději** a také knih o P. MUDr. Ladislavu Kubíčkově – např. **Až k prolití krve**. V tomto duchu se po společné modlitbě neslo celé naše další povídání a sdělování různých svědectví ze života.

Toto setkání bylo pro všechny zúčastněné nejen příjemné, ale i přínosné a obohacující. Na závěr bychom rádi vybídli i ostatní maminky či tatínky na mateřské dovolené, pokud mají zájem, aby přišli mezi nás.

Srdečně zvou Dáša Dvořáková, Hanka Pachovská, Katka Vokáčová, David Žofák a další

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY 8. ledna 2009

1. Vzhledem k pozdní přípravě a propagaci některých akcí farnosti v poslední době se navrhuje vytvořit roční plán, který by zahrnoval přesné termíny akcí + časové rozvržení přípravy + termín podání informací do médií (MN, RN atd). Vytvoří celá PR. Vytvoří celá PR na příštím zasedání.
2. Smlouva s DCB: veškeré body smlouvy by neměly obsahovat detailní informace (např. o časech bohoslužeb...) o pohyblivých skutečnostech,

- je třeba vše formulovat přesně ale obecně - detaily by obsahovaly teprve jednotlivé dodatky smlouvy.
3. Strom u sv. Martina: řešení se odkládá na příští týden.
 4. Bohoslužby v neděli. Byla diskutována otázka hlavní nedělní bohoslužby, na které bývá v poslední době mnoho lidí i v předsíni kostela. Předpokládá se, že po svátcích opět počet účastníků klesne... Na tři bohoslužby během nedělního dopoledne není dostatek kněží... Problém se bude řešit za situace, že ani po svátcích počet účastníků neklesne.
 5. Budování Farního centra postupuje - architekt z Arcibiskupství konzultuje se zástupci farnosti budoucí plán. Vše oddaluje zatím nejasná představa ohledně financování tohoto centra. Návrhy dosud vyjádřené: něco na způsob kavárny, kam by si mohli zajít hosté DCB, lidé z bohoslužeb a obřadů..., malé byty k pronajmutí. (pokud máte jiné návrhy či zkušenosti v tomto směru - budeme vděční za vaše připomínky!)
 6. Změna jízdnic řádů: pan Ing. Lněnička navrhl změnu jízdnic řádů tak, aby respektovaly ranní nedělní bohoslužby u Sv. Rodiny. Návrh schválen. Konzultace ohledně návrhu: Žofák a Ing. Lněnička.
 7. Příští pastorační rada se uskuteční 12. 2. 2009 od 20:00 hod v klubu DCB.

KULTURNÍ OKÉNKO

ZPĚVÁKEM Z BOŽÍ VŮLE

Chtěla bych se s vámi podělit o pěkný zážitek, který mi přinesl koncert Bobby McFerrina a následný dokument o něm, který počátkem ledna tohoto roku proběhl v televizi.

Afroameričan Bobby McFerrin je jazzový zpěvák, skladatel a dirigent, nositel mnoha ocenění. Všichni známe jeho píseň "Don't Worry, Be Happy", snad nepohodovější píseň minulého století.

Tento muž je jedním z nejpozoruhodnějších hudebníků naší doby. S lidským hlasem překročil hranice dosud známých možností. Působí obdivuhodně svou skromností a pokorou. Přijde na podium jen tak, bez čehokoli, jen se svým hlasem a lahví vody a tak koncertuje kolikrát i před několikatisícovým publikem. Jeho koncerty jsou životním zážitkem. Fascinující není jen jeho muzikálnost, ale také charisma a smysl pro humor. Důležité je pro něho společné prožívání, takže posluchači jsou součástí představení, jsou sami zapojeni.

Sám říká o svých představeních: „*Když poznáte, co vám Bůh dal, děláte to dál. Jestli mám nějaké poslání, tak to, aby diváci odcházeli s pocitem radosti. Protože já zažívám spoustu radosti, když hudbu dělám a když ji s někým sdílím. Pro mě mé nejkrásnější chvíle jsou, když sdílím hudbu s lidmi, protože myslím, že hudba má úžasnou moc lidi sbližovat.*“

Marek Eben ve svém rozhovoru s B.McFerrinem řekl, že se mu zdá, že lidé na jeho koncertě si mohou připadat tak trochu jako děti v mateřské školce - hrají si s ním, opakují po něm různé zvuky, zpívají narychlo naučenou melodii... Ptal se ho také, jestli by někdy nechtěl udělat koncert jenom pro děti... Bobby odpověděl, že naopak si myslí, že jeho zpívání je mnohem důležitější pro dospělé, kteří častokrát ztratili něco ze své spontánnosti, opravdovosti a „dětství“ v tom pozitivním slova smyslu a že si to podle něj potřebují občas připomenout.

Původně chtěl být knězem, ale jeho kázáním se nakonec stala hudba. Dokázal, že lidé různých národností a lidé, kteří se neznají, spolu mohou vytvořit něco krásného. Jak Bobby chápe hudbu, pramení z jeho chápání světa. Nemyslí jen na hudbu, má v hlavě mnohem větší obraz.

„Umělci jsou architektky ráje“, říká ve své knize James Allen. My jsme těmi architektky, takže naším posláním je přinést trochu toho nebe sem na zem. Být hudebníkem pro mě znamená: upřímnost, upřímnost, upřímnost.“

A jak hodnotí svá vystoupení? „Je to o životě, o společenství, o společném sdílení. Je to o Bohu, který nám nadělil všechny tyhle věci. A nesmírná moc hudby spočívá v tom, že dokáže lidi propojit. Najednou celá ta věc všechny zúčastněné čímsi přeroste.“

...A tak mi to připomíná nás, naše společenství a náš život, a Toho, kdo nás všechny převyšuje a sjednocuje.

„Celý smysl pro mě je v tom, stávat se lepším člověkem.“ Bobby McFerrin

Markéta Kuželová

ZE SVĚTA...

USA s novým prezidentem

Američané si 22. ledna 2009 připomněli již 36. výročí osudného amerického rozsudku Roe v. Wade, který legalizoval potraty. Stovky tisíc občanů přijelo ten den do Washingtonu na každoroční Pochod pro život.

Nový americký prezident Barack Obama naopak rozsudek podpořil a den poté zrušil Bushův zákaz financování potratů v zahraničí z peněz daňových poplatníků. Obama rovněž oznámil, že obnoví financování Populačního fondu OSN. Bush financování zastavil, protože Fond podporuje čínskou násilnou kontrolu populace. Navíc chce Obama podpořit antikoncepční a potratový průmysl bilióny amerických dolarů, a to i z prostředků určených na odstranění následků probíhající finanční krize.

Více než 100 republikánských členů kongresu požádalo Obamu, aby nepodepsal zákon o svobodné volbě (FOCA), který by odstranil veškerá omezení potratů a povolil by je, i kdyby byl zrušen rozsudek Roe v. Wade. Domnívají se, že zákon by nevedl ke snížení počtu potratů. V USA se v současné době pořádá několik akcí proti schválení FOCA.

25.1.2009, SPUC, LifeSiteNews.com
z webových stránek **Hnutí Pro život ČR, o.s.**

DĚTSKÉ NÁZORY NA LÁSKU

Od té doby, co moje babička onemocněla artrózou, nemůže se už ohnout a namalovat nehty na nohou. Tak to za ní teď pokaždé dělá můj dědeček, i když sám má artrózu v rukách. To je podle mě láska. *Rebecca, 8 let*

Láska je, když jdete na jídlo do restaurace a dáte někomu většinu svých hranolků a nechcete na oplátku žádné z jeho porce. *Chrissy, 6 let*

Láska je to, co vás nutí se smát i když jste unavení. *Terri, 4 roky*

Láska je to, co je s tebou v pokoji na tvé narozeniny, když přestaneš otvírat dárky a zaposloucháš se. *Bobby, 7 let*

Když se chcete naučit někoho lépe milovat, měli byste začít u kamaráda, kterého nenávidíte. *Nikka, 6 let*

Láska je, když řeknete klukovi, že se vám líbí jeho tričko a on ho pak nosí každý den. *Noelle, 7 let*

Láska je, jako když jsou malá stará paní a malý starý pán stále přátelé, i přes to, že se už tak dobře znají. *Tommy, 6 let*

Když jsem hrála na koncertě na piáno, byla jsem na pódiu a hrozně jsem se bála. Podívala jsem se na všechny ty lidi, co mě pozorovali a zahlédla jsem mého tatínka, jak na mě mává a usmívá se. Byl jediný, kdo to dělal. Pak už jsem se vůbec nebála. *Cindy, 8 let*

Láska je, když mamka vidí taťku celého smradlavého a upoceného, ale i tak o něm říká, že je větší fešák než Robert Redford. *Chris, 7 let*

Láska je, když vám vaše štěně olíže celý obličej i přes to, že jste ho nechali doma samotné celý den. *Mary Ann, 4 roky*

Když někoho milujete, tak se vaše řasy hýbou nahoru a dolu a odlétávají z nich malé hvězdičky. *Karen, 7 let (obdivuhodná představitost)*

A na závěr - autor a lektor Leo Buscaglia jednou mluvil o soutěži, kde měl dělat porotce. Cílem soutěže bylo najít nejstarostlivější dítě. Vítězem se stal čtyřletý chlapec. Sousedovi od vedle zrovna nedávno zemřela žena. Když chlapec viděl muže plakat, vplížil se na jeho dvorek, vlezl mu na klín a jen tak tam zůstal sedět. Když se matka zeptala, co sousedovi řekl, chlapec odpověděl: "Nic, jen jsem mu pomohl brečet."

- ze své internetové pošty vybral DŽ -

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI	
KOSTEL SV. RODINY NEDĚLE – 9⁰⁰ Pondělí – 16 ⁰⁰ Středa – 16 ⁰⁰ Pátek – 18 ⁰⁰ Sobota – 18 ⁰⁰ (<i>s nedělní platností...</i>) mše spojená s nešporami	KOSTEL SV. MARTINA NEDĚLE – 7⁴⁵ Úterý – 18 Čtvrtek – 18

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz